

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

कवितार्किकसिंह सर्वतन्त्रस्वतन्त्र
श्रीमद्वेदान्तदेशिक विरचितं महाकाव्यं
॥ यादवाभ्युदयम् ॥
॥ पञ्चमः सर्गः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
॥ यादवाभ्युदयम् ॥
॥ पञ्चमः सर्गः ॥

ततः समानीतरसालपाकः
संवीजयन् पाटलगन्धवाहैः।
निरूढमल्लीविभवो निदाघः
सीरायुधं शौरिसखं सिषेवे ॥ ५.१ ॥

अबिभ्रतीनां कुचकुम्भकक्ष्यां
आलिप्तकर्पूरहिमोदकानाम्।
स सुभ्रुवां देहगुणेन यूनां
आसीत् वसन्तादपि माननीयः ॥ ५.२ ॥

विहारयूना भजता स्वयं तत्
व्रजाङ्गनाविभ्रमकिङ्करत्वम्।
नितान्तधन्याः स्वगुणैरभूवन्
निर्विश्यमानाः ऋतवः क्रमेण ॥ ५.३ ॥

कृतावसेका इव कृष्णगीतैः
वनद्रुमा वर्धिततुङ्गशृङ्गाः।
अयत्नलब्धानि गवां बभूवुः
स्थायीनि वर्षातपवारणानि ॥ ५.४ ॥

बभञ्ज वातः प्रबलो न वृक्षान्
न तिग्मरश्मिः सलिलं तताप।
ददाह वन्यां न च तत्र दावः
संरक्षिता यत्र गवां स देवः ॥ ५.५ ॥

गावो महिष्यश्च गभीरनादाः
सञ्चारिताः शार्ङ्गभृता यथार्हम्।

कलिन्दकन्यामवगाह्य काले
घर्मापदा सम्पदमेव भेजुः ॥ ५.६ ॥

गतेऽपि भूयिष्ठगुणे वसन्ते
गोपाः सुखं चारितगोधनास्ते ।
कालिन्दजानूपसमीपभाजः
कालं कठोरातपमत्यनैषुः ॥ ५.७ ॥

वितेनिरे जङ्गमधामकल्पैः
अनोभिरध्यासितचत्वराणि ।
निदाघवर्षानुगुणानि गोपाः
स्थानानि गोवत्सगुणोचितानि ॥ ५.८ ॥

अकालकाल्येन परेण पुंसा
साम्यं गतानामिव वल्लवीनाम् ।
सुखाय सर्वे समया बभूवुः
स्वैः स्वैरविच्छिन्नगुणैर्विशेषैः ॥ ५.९ ॥

सुधाप्लवस्वैरसखीमभिख्यां
वनाश्रिते वर्षति कृष्णमेघे ।
मध्यन्दिनेऽप्याददिरे विहारान्
गावः प्रकामं गतघर्मतापाः ॥ ५.१० ॥

तापापहन्तुः स्वपदाश्रितानां
तत्तादृशा तस्य समीक्षणेन ।
न तस्य गोपाध्युषितस्य जज्ञे
वनस्य वातातपवह्निपीडा ॥ ५.११ ॥

प्रसाधिताः पाटलपुष्पजालैः
प्रच्छायनिद्राशमितोपतापाः ।
दिनावसानस्नपनेन शीता
गोप्यः प्रियैर्निर्विविशुः निशीथान् ॥ ५.१२ ॥

निदाघतैक्षण्यादिह दुष्टसत्त्वाः
 क्षोभं गवां कुर्युरतिक्षुधार्ताः।
 इतीक्षमाणः सहजेन सार्धं
 व्यधत्त नाथो मृगयाविहारम् ॥ ५.१३ ॥

प्रसक्तगङ्गायमुनानुषक्त्या
 भासा तयोराहितगाढमोहाः।
 अयत्नलभ्योपगमास्तदाऽऽसन्
 व्यालाः क्षणादर्भकवेधयोग्याः ॥ ५.१४ ॥

अनुप्रयातैरिव देवमायां
 अच्छेदनीयैरपि दिग्गजानाम्।
 वनं तदन्तर्गतसत्त्वजातं
 पाशैरवारुन्धत वत्सपालाः ॥ ५.१५ ॥

अनन्तलीलोचितभूमिकाप्तैः
 आवेदितान् वेदवनेचरेन्द्रैः।
 पथः समास्थाय गृहीतचापा
 गुप्तस्थितिं गोपसुता वितेनुः ॥ ५.१६ ॥

क्षणादनिर्धार्य निदानभेदं
 दत्तापहासैः वनदेवताभिः।
 मृगायितं तत्र मृगेन्द्रमुख्यैः
 सिंहायितं गोकुलसारमेयैः ॥ ५.१७ ॥

परिस्फुरत्कृत्रिमसत्त्वजातैः
 प्रसारितैः श्यामपटैर्वनान्ते।
 स्वयं तिरोधाय तदर्हशब्दाः
 गोपा मृगान् गूढचराः चकर्षुः ॥ ५.१८ ॥

शतावरीदामनिबद्धमूर्ध्नः
 शार्ङ्गध्वनित्रासितसिंहयूथान्।

अनीकनाथप्रमुखानकार्षीत्
अग्रेसरान् व्याधतनून् अनन्तः ॥ ५.१९ ॥

विमुक्तपाशा मधुवैरिमृत्यैः
जिह्वालदुर्दर्शकरालवक्त्राः ।
निपेतुरन्योन्यविमुक्तरोषाः
श्वानो वराहेषु निशातदंष्ट्राः ॥ ५.२० ॥

सम्भूय गोपाः प्रसभं प्रयुक्तैः
सत्त्वानि वन्यानि समग्रसत्त्वाः ।
गुहामुखाम्रेडिततीव्रघोषैः
कोलाहलैराकुलयाम्बभूवुः ॥ ५.२१ ॥

अमृष्यतो मानुषसिंहनादं
गिरीन्द्ररौधैरपि दुर्निरोधान् ।
बभञ्ज दृप्तो बलभद्रसिंहः
सिंहान् द्विपेन्द्रानिव दुर्निवारः ॥ ५.२२ ॥

गुञ्जाकलापप्रतिनद्रुकेशैः
आगुल्फमालम्बितपिच्छजालैः ।
निषङ्गिभिश्चारुपृषत्कचापैः
गुप्तो बभौ गोपसुतैर्मुकुन्दः ॥ ५.२३ ॥

आक्रान्त्यकम्पेषु नगेषु धैर्यं
शौर्यक्रमं श्वापदविक्रमेषु ।
अशिक्षयत् क्षेमविदात्ममृत्यान्
विहारगोपो मृगयापदेशात् ॥ ५.२४ ॥

आदाय लूनानि मुकुन्दबाणैः
शृङ्गाणि शीघ्रं वनकासराणाम् ।
शार्ङ्गप्रमाणानि शनैरकार्षुः
तैरेव चारूणि धनूंषि बालाः ॥ ५.२५ ॥

मनुष्यमांसस्पृहया सरोषं
 गुहान्तराद्दुत्पतितुं प्रवृत्तान्।
 शिलीमुखैः कीलितशैलकण्ठान्
 कृष्णस्तदा केसरिणश्चकार ॥ ५.२६ ॥

नवाहृतैर्नाथपरिष्क्रयाहर्णं
 गुञ्जास्रजं गोपकुमारवीराः।
 विभिन्नवन्यद्विपकुम्भमुक्तैः
 मुक्ताफलैरन्तरयाम्बभूवुः ॥ ५.२७ ॥

शराहतानां विपिने मृगाणां
 आर्द्राहृतैश्चर्मभिरात्तहर्षाः।
 अकल्पयन्नास्तरणानि गोपाः
 संवेशयोग्यानि सहायिनीनाम् ॥ ५.२८ ॥

अभिन्न पार्श्वेष्ववकाशभेदात्
 भिन्नस्थितीन् भीतिमपोह्य वत्सान्।
 निरस्तसिंहेषु गुहागृहेषु
 न्यवीविशन् नाथनियोगभाजः ॥ ५.२९ ॥

अयातयामैरचिरप्रतापात्
 सुमृष्टपाकैरधिशल्यशृङ्गम्।
 मांसैर्मृगाणां मधुनाऽवसिक्तैः
 नन्दस्य भृत्या विपिने ननन्दुः ॥ ५.३० ॥

निवेद्यमानान् वनदेवताभिः
 सङ्गृह्य वन्यान् उपदाविशेषान्।
 समं सुहृद्भ्यः सहसा विभेजे
 रामानुरोधेन रमासहायः ॥ ५.३१ ॥

त्राणं सतां दुष्कृतिनां विनाशं
 तन्वन्नभीष्टं मृगयाच्छलेन।

स्वच्छन्दचर्यानुगुणं गवां तत्
चक्रे वनं शान्तमृगावशेषम् ॥ ५.३२ ॥

निसर्गकारुण्यतरङ्गवृत्त्या
निर्वैरतां नैगमगोपदृष्ट्या ।
सम्प्रापिताः प्रापुरिवैकजात्यं
केचित् गवां केसरिदन्तिमुख्याः ॥ ५.३३ ॥

विधून्वता धूलिकदम्बरेणुन्
धाराकदम्बाङ्कुरकारणेन ।
निन्युः श्रमं निर्झरबिन्दुभाजा
नभस्वता नन्दसुतानुयाताः ॥ ५.३४ ॥

अमर्त्ययक्षेश्वरधामभाजोः
आरामयोरेकमिवावतारम् ।
प्रशान्तधर्मातिशयं प्रभावात्
बृन्दावनं नन्दसुतो वितेने ॥ ५.३५ ॥

दिशं समाक्रम्य करैरुदीचीं
देवे रवौ दक्षिणतः प्रवृत्ते ।
निदाघकृत्या निगृहीतदेहां
वृष्टिं पुनः स्रष्टुमियेष शौरिः ॥ ५.३६ ॥

अथाविरासीदपसारयन्ती
तापं गवां चण्डकरप्रसूतम् ।
विचित्रसस्योदयमेचकाङ्गी
मेघाविला माधवयोगवेला ॥ ५.३७ ॥

महीभृतः सम्भृततीर्थतोयैः
अम्भोधरैराचरिताभिषेकाः ।
प्रयुक्तविद्वुद्धलयैः पुनस्तैः
प्रायेण नीराजनमन्वभूवन् ॥ ५.३८ ॥

धौतावदातैः क्रकचच्छदानां
 पत्रैरविश्रान्तषडङ्घ्रिनादैः।
 व्यदारयत् पुष्पशरः प्रतूर्णं
 मानग्रहं मानवतीजनानाम् ॥ ५.३९ ॥

पयोमुचा सेकवतां स्थलानां
 वीरुत्प्ररोहा विविधा बभूवुः।
 समीक्षितानां मधुसूदनेन
 श्रद्धादयाद्या इव सद्गुणौघाः ॥ ५.४० ॥

शितेन पञ्चेषुशरेण भिन्नात्
 वियोगिनीमानसतो विकीर्णाः।
 तदेन्द्रकोपत्वमिवाधिजग्मुः
 शोणाः क्षितौ शोणितबिन्दुभेदाः ॥ ५.४१ ॥

मधुद्रुतेरुल्बणदन्तवीणा
 मेघानिले मेदुरबिन्दुजाले।
 प्रभूतकम्पाः प्रथयाम्बभूवुः
 शीतालुतां कण्टकिनः कदम्बाः ॥ ५.४२ ॥

शतह्रदाशस्त्रविलासदीप्ता
 धीरप्रणादा धृतचित्रचापा।
 कनकलाका ध्वजपङ्क्तिरासीत्
 कादम्बिनी कामचमूरपूर्वा ॥ ५.४३ ॥

मृदङ्गधीरस्तनितो विहायाः
 सौदामिनीसम्भृतचारुलास्यः।
 बभौ नवानां प्रभवो रसानां
 रतिप्रियस्येव नटस्य रङ्गः ॥ ५.४४ ॥

अचिन्तितोपस्थितजीवनानां
 आसेदुषामभ्यधिकं समृद्धिम्।

तोयाशयानां परिवाहजन्या
स्वगुप्तिरन्योपचयप्रदाऽभूत् ॥ ५.४५ ॥

गुहासु गोवर्धनसम्भवासु
प्रकामविस्तीर्णसमस्थलीषु।
गुणाधिको विश्वसृजा प्रवर्षे
वासः समाधीयत वल्लवानाम् ॥ ५.४६ ॥

दरीषु गोप्यः प्रसमीक्ष्य कृष्णं
दिशासु जीमूतगणं मयूर्यः।
अग्रे पतीनामभिगीतिनादं
वितेनिरे चारु विहारलास्यम् ॥ ५.४७ ॥

पयोदलक्ष्यप्रहिताग्रहस्तां
कृष्णः स्वनेत्रे इव चन्द्रसूर्यौ।
तिरोदधानां प्रतिरोद्धुमैच्छत्
स्वैरी स्वलीलामिव वर्षवेलाम् ॥ ५.४८ ॥

अथाञ्जनस्निग्धनभः प्रकाशाः
क्षणत्विषां कल्पितलास्यभङ्गाः।
दिशामुखोल्लासनदृष्टदाक्ष्याः
दीनाम्बुवाहा दिवसा बभूवुः ॥ ५.४९ ॥

अलक्ष्यतीव्रातपमन्तरिक्षं
सितासितैरम्बुधरैश्चकाशे।
विवेकमासादयतामिवादौ
चित्तं वितर्कैरनिवर्तमानैः ॥ ५.५० ॥

विहाय सद्यः कुटजार्जुनादीन्
विप्लावितान् कालविपर्ययेण।
पुनर्बबन्धुः प्रणयं द्विरेफाः
कोशोपपन्नेषु कुशेशयेषु ॥ ५.५१ ॥

तरङ्ग लोलाम्बुजतालवृन्ता
 बर्हातपत्रायित भृङ्गयूथाः।
 विधूतहंसावलिचामरौघाः
 नद्यः समातन्वत नाथसेवाम् ॥ ५.५२ ॥

तापानुबन्धप्रशमाय पुंसां
 शय्यार्थिना शार्ङ्गभृतोपहृता।
 पयोदमालाव्यपदेशदृश्या
 प्रायस्तिरोऽधीयत योगनिद्रा ॥ ५.५३ ॥

इतस्ततः प्राप्तशरद्विहारं
 गोपीसखं द्रष्टुमतीव हर्षात्।
 अशोभि नेत्रैरिव जृम्भमाणैः
 शीर्णैर्धरित्री शिखिनां कलापैः ॥ ५.५४ ॥

चराचरेष्वाहितजीवनानां
 अनुजङ्घतां सत्पथमम्बुदानाम्।
 शुचित्वमन्तर्बहिरप्ययत्नात्
 अभ्यागतैर्हंसगणैः शशंसे ॥ ५.५५ ॥

संस्कारभेदैः कलमादिकानां
 क्रमेण लब्धोपचयस्थितीनाम्।
 समुन्नतिः सन्नतिहेतुरासीत्
 धर्मं निजं साधयितुं क्षमाणाम् ॥ ५.५६ ॥

विहारगोपस्य गुणान् गृणद्भिः
 क्षीबाशया गीतपदैरुदारैः।
 चकासुरासादितभक्तिभेदाः
 सामोपशाखा इव शालिगोप्यः ॥ ५.५७ ॥

विकस्वरेन्द्रायुधबर्हदाम्नः
 श्यामीकृतं कृष्णघनस्य धाम्ना।

शरत्प्रसङ्गेऽपि तदा तदासीत्
 वृन्दावनं बद्धमयूरलास्यम् ॥ ५.५८ ॥

समग्रबन्धुकरजस्समेतं
 स्मेरातसीमेचकमन्तरिक्षम् ।
 पीताम्बरेण प्रभुणा तदानीं
 अयत्नसम्भूतमवाप साम्यम् ॥ ५.५९ ॥

समग्रसप्तच्छदरेणुकीर्णैः
 स्रोतोभिरुन्नीतमदप्रवाहः ।
 स्वकानने स्वैरजुषां गजानां
 गोवर्धनो यूथपतिर्बभूव ॥ ५.६० ॥

अधोमुखैश्च प्रतिबिम्बरूपैः
 अभ्युन्नतैरात्मभिरप्यशंसन् ।
 त्रिविक्रमस्य स्थितमुन्नतं च
 पदद्वयं पाथसि रक्तपद्माः ॥ ५.६१ ॥

पङ्कक्षये प्राक्तनवर्तनीनां
 वक्रेतरा व्यक्तिरभूत् पृथिव्याम् ।
 बहिर्मतप्रत्ययिनां व्यपोहे
 वेदोदितानामिव सत्क्रियाणाम् ॥ ५.६२ ॥

मदप्रभूतध्वनयो महोक्षा
 रोधोविभेदोल्बणतुङ्गशृङ्गाः ।
 दर्पस्य देहा इव योगसिद्धाः
 दन्तावलान् अन्तरयाम्बभूवुः ॥ ५.६३ ॥

सरोरुहां रक्तसितासितानां
 श्रिया बभौ शारदवासरश्रीः ।
 विहारभाजा गुणभेदयोगात्
 व्यक्तीकृता विश्वसृजेव माया ॥ ५.६४ ॥

आरक्तकल्हारविलोचनश्रीः

क्लान्ता भृशं खेलगतिः स्वलन्ती।

उन्नालनालीकमधूपभोगात्

मत्तेव मार्ताण्डसुता बभासे ॥ ५.६५ ॥

वलञ्जलशोर्मिवलीविभङ्गां

काले यथास्थानगृहीतकाश्याम्।

अरंस्त पश्यन्ननघोऽनुरूपां

श्यामां सुदृष्टामपि सूर्यकन्याम् ॥ ५.६६ ॥

शोणाकृतिं कोकनदैरुदारैः

इन्दीवरैराकलितात्मकान्तिम्।

सिताम्बुजैः सूचितजाह्नवीताम्

एकामनेकामिव तामभुङ्क्त ॥ ५.६७ ॥

कुमुद्वृतीं प्रेक्ष्य कलिन्दकन्यां

तारापरिष्कारवृतीं त्रियामाम्।

नभःस्थलीं च स्फुटहंसमालां

नाथस्त्रिधाभूतममन्यतैकम् ॥ ५.६८ ॥

बन्धूकजालैः परिधानशोभां

इन्दीवरैरप्रतिमामभिख्याम्।

मुखश्रियं तामरसैर्मुखरैः

सम्मृत्य लेभे शरदानुरूप्यम् ॥ ५.६९ ॥

पयोधराणां पलितंकरण्या

दिवश्च तारुण्यमिवार्पयन्त्या।

विचित्रभूम्ना शरदा स्वशक्तिं

विख्यापयामास विहारगोपः ॥ ५.७० ॥

कुमुद्वृतीकल्पितभृङ्गगीतः

सन्दर्शयन् दर्पणमिन्दुबिम्बम्।

सचामरश्चन्द्रिकया सिषेवे
तमीश्वरं तत्र शरत्प्रदोषः ॥ ५.७१ ॥

सरोरुहां रक्तसितासितानां
स्थानेषु भृङ्गध्वनिभिः प्रतेने।
जिगीषतः पञ्चशरस्य विश्वं
तूर्णं प्रवृत्तैरिव तूर्यघोषैः ॥ ५.७२ ॥

निर्मुक्तभोगीन्द्रनिभैः पयोदैः
नभःस्थली व्याप्ततनुर्बभासे।
अनङ्गयोग्यैर्हरिनीलभूमिः
धौतप्रकीर्णैरिव चामरौघैः ॥ ५.७३ ॥

विभाव्य बन्धुकविभातसन्ध्यां
कालोचितं कल्पयितुं विहारम्।
द्विजैरुपाधावि निसर्गशुद्धैः
अङ्गीकृतानाविलतीर्थतोयैः ॥ ५.७४ ॥

अनिन्दितां ग्लानिमिवोद्वहन्त्यो
वितेनिरे मन्दतरान् प्रचारान्।
वर्षानिशीथे दयितेन भुक्ताः
श्रान्तिं प्रयाता इव शैवलिन्यः ॥ ५.७५ ॥

श्रिया समं भावितपद्मभूम्ना
घनागमादुल्लसितः पयोधेः।
रराज नीले रविरन्तरिक्षे
मणीश्वरो माधववक्षसीव ॥ ५.७६ ॥

अवाप्य सङ्कोचमतीव भूयः
कालागमादुन्मिषतो नभस्तः।
विभागमापूर्विदिशो दिशश्च
प्रजाः प्रसन्नादिव विश्वधाम्नः ॥ ५.७७ ॥

समुद्गतस्तिग्मरुचो घनाब्धेः
 उन्निद्रतां पूर्वमुपाजगाम।
 रथाङ्गपाणेरिव सिन्धुजन्मा
 सरोजिनी चारुसरोजलक्ष्या ॥ ५.७८ ॥

उत्सारयन् जीर्णशिलिन्ध्रजालं
 प्रायो मदैः पेचकिनां प्रसिञ्चन्।
 चकार सप्तच्छदरेणुजालैः
 कालो महीं कामविहारयोग्याम् ॥ ५.७९ ॥

कृतोदयाः कृष्णवलाहकेन
 स्रोतोवहाः स्वैरविहारभाजः।
 त्रपामिव स्थानगतिप्रतीक्ष्याः
 स्वाभाविकीं स्वच्छदशामवापुः ॥ ५.८० ॥

सुखावगाह्यैः सुदृशामतुष्यत्
 स्वादोत्तरैः शौरिरपेतपङ्कैः।
 प्रसन्नशीतैरनघैः पयोभिः
 स्वभक्तचित्तरिव यामुनीयैः ॥ ५.८१ ॥

अनुल्बणैरन्वहमूर्मि भेदैः
 सम्पन्नरेखाः सरितामधोऽधः।
 श्रियो दधुः पद्मवनावतारे
 सोपानतां सैकतसन्निवेशाः ॥ ५.८२ ॥

प्रसादभाजा समयेन दत्ताः
 त्रैलोक्यलक्ष्म्यास्तरलस्वभावाः।
 पयोधरस्थानगता विरेजुः
 हाराः प्रभूता इव हंसमालाः ॥ ५.८३ ॥

जलातपत्यागसमागमाभ्यां
 प्राचीमवक्रां प्रकृतिं भजन्त्यः।

तदन्वयत्यागवशादवाप्तैः

पङ्कैरमुच्यन्त शनैः पदव्यः ॥ ५.८४ ॥

स्थाने विनिद्राः स्थलपद्मकोशाः

प्रायो गतिं पान्थजनस्य रोद्धुम् ।

अरुन्तुदान् आममुचुः परागान्

आश्यानपङ्केषु महापथेषु ॥ ५.८५ ॥

पतत्रलीलाहतपुष्करान्तैः

पद्मालयानूपुरसौम्यनादैः ।

शुभैरभावि स्वपतस्त्रिधाम्नः

प्रत्यूषतूर्यैरिव राजहंसैः ॥ ५.८६ ॥

कल्हारनिष्पादितकर्णपुरा

वितीर्णबन्धुकविशेषकश्रीः ।

आमुक्तपद्मोत्पलरेणुरासीत्

सैरन्ध्रिका कापि शरत् त्रिधाम्नः ॥ ५.८७ ॥

सरोजकोशान्मिषतः प्रभुभान्

शालीन् विपाकानतपिञ्जराग्रान् ।

शुकांश्च तेष्वापततोऽनुमेने

शौरिः सयूथ्यानिव शोणतुण्डान् ॥ ५.८८ ॥

स्ववेगसञ्छन्नगभीरभावं

स्रोतस्विनीनामपहाय तोयम् ।

कालुष्यमायोधनकालयोगात्

वीराङ्गनानां हृदयं विवेश ॥ ५.८९ ॥

नवप्ररूढैर्नलिनीपलाशैः

शाराणि वेशन्तजलान्यवापुः ।

स्फुरत्कलङ्कस्य तुषारधाम्नः

छायाभिरन्याभिरिवाविशेषम् ॥ ५.९० ॥

वर्षीयसीनामपि पद्मिनीनां
 सौम्येन वर्षान्तरसायनेन।
 सामोदमन्दस्मितहार्यभृङ्गं
 युक्तं श्रिया यौवनमाविरासीत् ॥ ५.९१ ॥

शरद्विभूतिं कुमुदावदातां
 संवीतनीलाम्बरदर्शनीयाम्।
 अमंस्त निधूर्तघनप्रलम्बां
 मूर्तिं बलस्येव शुभां मुकुन्दः ॥ ५.९२ ॥

निद्रायितेव प्रथमं पयोदैः
 प्रशान्तनिद्रेव शरत्प्रसादात्।
 जगन्नयी तद्ब्रतिनीव भेजे
 जातोद्यमं जागरणे मुकुन्दम् ॥ ५.९३ ॥

निद्रापदेशेन जगद्विभूतिं
 विभावयन् नित्यविधूतनिद्रः।
 प्रबुध्यमानः स विभुः प्रजानां
 प्रादात् स्वधर्मानुगुणं प्रबोधम् ॥ ५.९४ ॥

अव्यासङ्गं जलधिशयनादुत्थितस्यात्मधाम्नः
 पत्युः पुण्यं प्रथमनयनस्पन्दितं प्राप्तुकामा।
 नित्यापूर्वश्रुतिपरिमलं न्यस्तलीलारविन्दा
 पादाम्भोजं सह वसुधया धारयामास पद्मा ॥ ५.९५ ॥

अनुचरितविधिज्ञैरादृतां पूर्वपूर्वैः
 महदिदमनपायं मङ्गलं मन्यमानाः।
 प्रचितविविधभोग्यां प्रारभन्त प्रतीतां
 वलमथनसपर्यां वल्लवा नन्दमुख्याः ॥ ५.९६ ॥

वाहेषु गोषु द्विरदेषु चाग्र्यां
 तज्जन्यया जीविकयोपपन्नाः।

तदर्हसम्भारवतीं सपर्यां

क्षिप्तापदं क्षेमविदो वितेनुः ॥ ५.९७ ॥

आबालप्रेक्षणीयं प्रणतमनिमिषैरद्भुतानां प्रधानं

धूतत्रैलोक्यदोषं ध्वजममरपतेस्तूर्णमुत्थापयन्तः ।

घृष्टीनामर्चनाभिः स्तुतिगुणनिकया गीतनृत्तोपहारैः

उद्वेलप्रीतिलोला विदधुरविकलैः उत्सवं गोपवृद्धाः ॥ ५.९८ ॥

॥ इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य

कृतिषु यादवाभ्युदये माहाकाव्ये

पञ्चमः सर्गः ॥